

ΕΙΚΟΝΕΣ

Νεκόλαος Δηλεγεάννης

Ο αποθανών έσχάτως πρόδεδρος του 'Αρείου Πάγου, ήν είζτων ἀρχαιοτέρων κ' ἔξοχωτέρων ἐν Ἑλλάδι δικαστικῶν λειτουργῶν. Γεννηθεῖς ἐν Ναυπλίῳ τῷ 1831, πτοτὸ τρίτον τῶν ζώντων σύμερον τέκνων τοῦ ἐπισήμου πελοποννησιακοῦ οἰκου τῶν Δεληγιάννιδων, ὃν γνωστὴν εἶνε ή θέσις ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς εθνικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως. Οἱ δὲλλοι δύο ἀδελφοὶ ήσαν δι πρωθυπουργῶν νῦν ἀπό τίνος κ. Θεόδωρος καὶ διακεκριμένος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητῆς κ. Κωνσταντίνος. Υπὸ τὴν προστασίαν δὲ τοῦ πρώτου ἐκ τούτων, ἀπορθανισθεὶς ἐνωρὶς πατρός, διηνύσει τὰς σπουδὰς αὐτοῦ καὶ ἀνδρωθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, δὲν δὲν ἔμελλε νὰ καταλίπῃ μέχρι τοῦ θανάτου. Τὸ δικαστικὸν στάδιον τοῦ ἀνδρὸς ὑπῆρξε μακρότατον διότι ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κατωτέρων τῆς ὑπηρεσίας βαθμίδων ἀνῆλθεν εἰς τὴν ὑπάτην αὐτῶν. Ἐπὶ τριάκοντα ἔξ οὐλα συνεχῆ ἐπὶ ὑπηρέτησεν ὡς πρωτοδικης, Ἐφέτης, Πρόδεδρος Ἐφέτῶν καὶ Πρόδεδρος τοῦ 'Αρείου Ηλίου, διεκριθεὶς δὲ πάντοτε ἐπὶ εὐθύτητι καὶ πιστῇ τοῦ καθήκοντός του ἐκπληρώσει. Ὅπηρέτησε δὲ πάντοτε ἐκτὸς ἐλάχιστων διαλειμμάτων ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἐν ἦμελλε καὶ νὰ ἀποθάνῃ. Διότι, νοσήσας πρὸ καιροῦ, μ' ὅδας τὰς προσπλαθείας τῆς ἐπιστήμης, ἔξεπνευσεν ἐν Πατησίοις τῷ 13 Οκτωβρίου ἐ. ξ., κατὰ περιεργον σύμπτωσιν ἀκριβῶς τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν, αἴτινες ἔμελλον γ' ἀναδείξωσι πρωθυπουργὸν τὸν ἀδελφὸν του, καὶ καθ' ἣν ὅραν οὗτος προσεφώνει μεγάλην διαδήλωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔχωστου τῆς οἰκίας του.

Γεώργιος Μπιζέ

Ο Γεώργιος Μπιζέ εἶνε ὁ γνωστότατος παρ' ἡμῖν μουσουργὸς τῆς «Κάρμεν», ἢν πολλάκις ἡκούσαμεν, κ' ἐφέτος ἔτι, ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου μας, καὶ πλείστων δλλων ὥραιων μουσικῶν ἔργων. Ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τῷ 1838, ἀπέθανε δὲ νεώτατος, μόλις 37 ἔτῶν. Ἐπῆρξεν εἰς τῶν συγχρόνων γάλλων μουσουργῶν, οἵτινες πλειότεροιν διεφημίσθησαν, μετὰ τὸν θάνατόν του ὅμως ἴδιως, ἡ «Κάρμεν» δέ, οἱ «Ἀλιεῖς τῶν Μαργαριτῶν», ἡ «Ἄρδεσιανή» καὶ τ' ἄλλα ἔργα του θεωροῦνται σχεδόν ως μεγαλοφυοῦς μουσουργοῦ ἔργα. Ἡ «Κάρμεν» προπάντων κρίνεται ὑπὸ τῶν εἰδομόνων ως ἀληθὲς ἀριστούργυμα. Δυστυχῶς ὁ Μπιζέ ἐπὶ πολὺ ἔων παρωράθη καὶ δὲν ἔξετιμηθεὶς δεόντως, ἐχρειάσθη δὲ ἡ μοναδικὴ ἐργατικότης του καὶ προπάντων ὁ πρόσωρος θάνατός του διὰ νὰ τὸν ἀναγάγουν εἰς τὴν θέσιν ἢν ἔπρεπε ζῶν νὰ καταλάβῃ, δημοσίευσαν συμβαίνει πανταχοῦ καὶ πάντοτε σχεδόν. Ἀλλ' ἡ ἀνταπόδοσις ἐπῆλθε λαμπρά, σύμερον δὲ μετὰ δεβασμοῦ ἀναφέρεται παρ' ὅλων τὸ ὄνομά του. Καὶ ὅτε πρὸ τίνος, δι «Γαλάτης» τῶν Παρισίων προσύκαλεσεν ἔρανον ὑπὲρ ἀνεγέρθεως ἀνδριάντος εἰς

αὐτὸν, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν συνήχθη ἀμέσως τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν καὶ τὸ μνημεῖον ἐγείρεται προσεχῶς. Ἐπὶ τῇ εὔκαιρᾳ ταῦτη, νομίζοντες ἄλλως τε ὅτι ἀνταποχρινόμεθα καὶ εἰς ἐπιθυμίαν τῶν παρ' ἡμῖν φιλομούσων καὶ ιδίᾳ τῶν θαυμαστῶν τῆς «Κάρμεν», δημοσιεύομεν σύμερον πιστῆν εἰκόνα τοῦ ἀρθρως θανόντος ἔξοχου συνθέτου της.

ΛΟΥΤΡΟ

Διαμάντιν' ἀστρα εἰς τὰ νερὰ
τὰ φέγγη τους πλαγιάζουν,
Ποῦ διείρατα τῆς θάλασσας
τῆς κοιμισμένης μοιάζουν,
Οὔτ' ἔνα φύλλο τρέμει.
Καὶ 'ς τοὺς ἀνθοὺς μὲ τὰ πουλιά,
Σὲ τὴν δροσερὴν μοσκοβολιά,
Μὲ τὰς φτερούγες μαζωχτὲς
γλυκοκοιμοῦντ' οἱ ἀνέμοι.

Ἄγαπημένη λυγερή,
πανώρια σὰν τὴν Εύα,
Σὲ τούτη τὴν παράδεισο
νὰ δροσιστῇς κατέβα!
Τῆς γύμνιας δου τὴν χάρην
"Αν φανερώσης μιὰ στιγμή,
Πουλιῶν κι ἀνέμων στεναγμοί
Θὰ λαχταρίσουν ἔξαφνα
δὲ κάθε ἀνθοῦ κλωνάρι.

Θὰ σουφρωθοῦν τὰ πέλαγα
νι' ἀργά, σὰν λαμπυρίδες,
Τῶν ἀστρων θέλει ἀναδευτοῦν
δλούθ' ἢ ἀντιφεγγίδες,
Κι' ἀν εἰς τὸ κύμα θάμπης,
Η κάθε στάλι ἀπὸ νερὸ
Μαργαριτάρι λαμπρὸ
Σ τὸν κόρφο σου θὰ φαίνεται
καὶ σὰ θεὰ θὰ λάμπης.

Θὰ σὲ λατρέψω σὰ θεά,
δίχως μιλά, μακρυάθε·
Αγνῆ θὰ μείνης καὶ ἀστιλη,
τ' ὅμονω, σὰν τοῦ κάθε
"Αστρους τὰ φέγγη τ' ἀγια.
"Επειτα εὐθὺς δὲ τυφλωθῶ,
Η σὰν ὁ Ἀχταίωνας μὲς χαθῶ,
Αφ'οῦ εἰδα τῆς Πεντάμορφης
τὰ γυμνωμένα μάγια.

(Ἐκ Κερκύρας) Λ. Γρατικός

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐξεδόθησαν εἰς μέγα τεῦχος ἐκ 200 περίου σελίδων αἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορεύσεις κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γεωργίου Θεοτόκη ἐπὶ τῶν γνωστῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων ἄτινα ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς βελτιώσεως τῶν κατὰ τὸν κλάδον τοῦτον κακῶς παρ' ἡμῖν ἐχόντων, αἱ διάφοροι γνῶμαι, ἐλεγχοὶ καὶ συζητήσεις αἱ διεξαχθεῖσαι καὶ ἐξενεγχθεῖσαι τότε ἐπ' αὐτῶν, ὑπομνήματα ποικίλα, τὰ προγράμματα τῶν κατὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ταῦτα νομοσχέδια παντοδαπῶν σχολείων, καὶ ποικίλοι ἄλλοι σχετικοὶ κατάλογοι καὶ πληροφορίαι. Τὸ τεῦχος φέρει ἐπιγραφὴν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ, ἔξεδόθη τῇ παραγγελίᾳ τῆς πρὸς ἐξέτασιν αὐ-

τῶν συστηθείσης βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, κατήρτισε δ' αὐτὸν ὁ ἐκ τῶν διακεκριμένων ἡμῶν ἐπιστημόνων κ. Χαρίσιος Παπαμάρκος.

Ἐπίσης ἔξεδόθησαν εἰς μικρὸν ἐκ 15 σελίδων φυλλάδιον ΔΥΟ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ τοῦ πρώτου ἀριστού Σχολάρχου κ. Ιω. Γ. Θεοδωροπούλου, σχετικοὶ πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικὰ παρ' ἡμῖν ζητήματα κ' ἐπ' εὐκαιρία αὐτῶν συνταχθεῖσαι κ' ἐκφωνεῖσαι.

Ο παρ' ἡμῖν εύμαθης καὶ λόγιος νέος διδάκτωρ καὶ δικηγόρος κ. Κ. Ν. Ράδος ἔξεδωκεν ἀρτίως τὸ προαγγελθὲν βιβλίον του «Ο ἐν Γαλλίᾳ περὶ τῆς ἀλλονικῆς γλώσσης ἀγών. Τελευταία Φάσις τοῦ γλωσσικοῦ ἡμῶν ζητήματος», ἐν φ διά μακρῶν πραγμάτευεται αὐτὸν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, δημοσιεύει δὲ καὶ ἐκτενῆ ἀλλογραφίαν, ἵν περὶ αὐτοῦ ἔσχε μετὰ τοῦ ναυάρχου Ζουριέν δὲ λὰ Γκραβιέ καὶ ἄλλων διακεκριμένων ἐν Γαλλίᾳ ἀνδρῶν, δν ἔζητησε τὰς σχετικὰς γνώμας. Τὸ βιβλίον τιμᾶται ἀντὶ δραχμῶν 2, ἀποτελεῖται ἐκ 200 περίου σελίδων κ' εύρισκεται παρ' ἀπασι τοῖς βιβλιοπωλαῖς.

Εἰς φυλλάδιον κομψὸν ἐκ 36 σελίδων διερδός ποιητῆς καὶ δημοσιογράφος κ. Γ. Β. Τσόκοπουλος ἔξεδωκεν ἔμμετρον μετάφραστην τῆς κωμικῆς σκηνῆς τοῦ Μπαμβίλ «Τὸ Μῆλον». Ή μετάφρασις εἶνε ἀρκετὰ ἐπιτυχῆς, δύσον ἡμπορεῖ νὰ εἶνε μετάφρασις στίχων τοῦ μεγάλου λυρικοῦ εἰς τὴν νεοελληνικήν, καὶ ἀπὸ ποιητικὸν μάλιστα νεοσσόν, μόλις τόρα δοκιμάζοντα τὰ πτερά του, πιστὴ δηλαδὴ ἀρκετὰ καὶ ἀρκετὰ ζωντανὴ ὡς ἐπιτοπλεῖστον. Ο πρόδογος ἡμποροῦσε καὶ νὰ λειψῃ. Τὸ φυλλάδιον πωλεῖται ἀν. ἡ δραχμῆς εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Εστίας».

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἐπιτηδειότητης σπαθιοφόρων

Οι πολεμισταὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Σέχων (ἐν Τινδίαις) εἶναι περιβότοι διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς σπάθης. Πειράμα περιεργότατον πρὸς ἐπίδειξιν ἰκανότητος συνίσταται εἰς τὸ νὰ κόπτεται μῆλον εὐρισκόμενον ἐπὶ τῆς παλάμης ἐνὸς ἀνθρώπου τοιουτούργων ὃστε νὰ διχοτομηθῇ καθ' ὀλοκληρίαν διὰ τῆς σπάθης χωρὶς νὰ πληγωθῇ ἡ κείρ. Ἐεννοεῖται δὲ τὸ δραχμῶν τὸ μῆλον πρέπει νὰ ἔχῃ ικανὸν ψυχραιμίαν δημοσίης μὴ κινηθῆ ὡς κατ' ἐλάχιστον.

Ο μακαρίτης Λόρδος Ναπιέρος ἐθεώρει τὸ πειράμα τοῦτο ὡς τέχνασμα ταχυδάκτυλουργικόν, καὶ δὲν ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀληθείαν της σπάθης χωρὶς νὰ πληγωθῇ ἡ κείρ. Εἴννοεῖται δὲ τὸ δραχμῶν τὸ μῆλον πρέπει νὰ ἔχῃ ικανὸν ψυχραιμίαν δημοσίης μὴ κινηθῆ ὡς κατ' ἐλάχιστον. Λοιπὸν ἔλαβε τὸ μῆλον εἰς τὴν κείρα καὶ ησθάνθη ὡς διηγήθη ἐπειτα διὰ τοῦ διογκώματος τοῦ μῆλου τὸ μῆλον πρέπει νὰ πληγωθῇ καὶ πληροφορίαι. Τὸ τεῦχος φέρει ἐπιγραφὴν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ, ἔξεδόθη τῇ παραγγελίᾳ τῆς πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν.

πνεύματος νὰ μὴ σαλεύσῃ. Τὸ μῆλον ἐπειδὲ εἰς δύο τεμάχια κατὰ γῆς, καὶ ὁ λόρδος ἡσθάνθη τὸν κόψιν τῆς σπάθης ἐπὶ τῆς χειρός του ἐλαφρῶς ὡς νὰ ἐσχίζετο θρὶξ ἐπ' αὐτῆς χωρὶς νὰ πάγωθῇ.

Τὸ βάσανον τῶν στενῶν ὑποδημάτων

Ο ὑποδηματοποιὸς μου μοὶ ἔφερε ἐν ζεῦγος νέων ὑποδημάτων τὰ ὅποια ἐννοεῖται οἰκοθεν παρήγαγον τρομεροὺς πόνους εἰς τοὺς δυστυχεῖς πόδας μου. Ἐσκέφθην νὰ δοκιμάσω τὸν γλυκερίνην ὅπως καταστήσω τὸ δέρμα μαλακώτερον καὶ πλειψα οὐχὶ μόνον τὸ δέρμα ἀλλὰ καὶ τὸ πέδμα δι' ὑφάσματος ὅπερ εἶχον ἐμβαπτίσει ἐντὸς γλυκερίνης. Ἀφοῦ ἐστέγνωσε τὸ δέρμα ἐπανέλαβον τὸ ἀλειμμα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τετράκις. Τέλος τὰ ὑποδημάτα μου εἶχον γίνει ἀλαστικώτατα καὶ τὸ δέρμα μαλακὸν καὶ εὔκαμπτον. Ἔκτοτε κατέργυπσα ἐν τῷ οἴκῳ μου τὴν χρῆσιν τῆς κοινῆς μπογιᾶς τῶν ὑποδημάτων ἥτις καθιστᾶ τὸ δέρμα σκληρὸν καὶ εὐθραυστὸν καὶ μεταχειρίζομαι μόνον γλυκερίνην. Τοιουτοτρόπως τὸ δέρμα φάνεται πάντοτε ωραῖον ὡς καινουργὲς, μένει μαλακόν, δὲν διαπερᾶται ὑπὸ τῆς ὑγρασίας καὶ δὲν φθείρεται εὐκόλως.

Ἀληθὲς γεγονὸς δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θέμα εἰς μυθιστοριογράφους

Ἐν τινὶ οἰκογενείᾳ εἶχον μικρὸν κύνα καὶ γαλῆν τὰ ὅποια ἔζων οὐχὶ ὡς συνήθως «σκυλὶ καὶ γάτα», ἀλλὰ τουναντίον ἐν πληρεὶ φιλίᾳ καὶ δμονοΐᾳ, διότι εἶχον συνηθίσθη τοιοτιτρόπως ἐκ μικρᾶς ἡλικίας. Η γαλῆν ἐτεκνοποίησεν, ἀλλὰ ξένος μοχθηρὸς γάτος εἰσπηδήσας εἰς τὴν οἰκίαν διὰ τοῦ παραθύρου ἐφόνευσε τὰ μικρὰ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς μπτρός των. Αὕτη ἐπιστρέψουσα εύρισκε τὰ τέκνα τῆς πεπνιγμένα, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἰδεῖ τὸν γάτον, τὸν πραγματικὸν δράστην τοῦ φόνου, σχηματίζει τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ κύων εἶναι ὁ ἔνοχος. Καὶ ἴδου μετατρέπεται ἡ ἀφοσίωσίς της εἰς ἀγριόν μῆδον: ἐναντίον τοῦ ἀδώου κυνός, δηνού τὸν βλέπει τοῦ ἐπιτίθεται, τὸν καταδιώκει, τὸν πληγώνει διὰ τῶν ὀνύχων της. Ἐπειδὴ ἡ κατάστασίς ἦτο πλέον ἀδόρπτος καὶ ἱνώχλει τὸν κόδμον, ἡναγκάσθησαν τέλος νὰ διπλητηρίσωσι τὴν γαλῆν ὅπως παύσῃ ὁ διαρκῆς πόλεμος.

Ἴδου λοιπὸν ὅτι καὶ τὰ ζῷα σχηματίζουσιν ἐνίστε κρίσεις καὶ συλλογισμούς, ὑποπίπτουσι καὶ εἰς σφάλματα λογικὰ κτλ. καὶ αἰσθάνονται καὶ αὐτὰ ἡθικὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἐπιθυμίαν ἐκδικήσεως κατὰ τῶν ἀπίστων φίδων των.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπουν, καθ' ὃν ὁ Στράβων συνέγραψεν τὸ γνωστὸν ἔργον αὐτοῦ ὁ καθηγητὴς κ. Πάνης ἐξέδωκε πραγματείαν διὰ τῆς ὅποιας ὑποστη-

ρίζει δι' ἐπιχειρημάτων ἐξαγομένων ἐξ ἀκριβοῦς ἀναλύσεως τοῦ ἔργου, ὅτι ἡ «Γεωγραφία» τοῦ Στράβωνος δὲν ἔγραψεν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Τιβερίου ὡς κοινῶς δοξάζεται, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ συντελέσθη μὲν βραδύτερον τοῦ 7 ἔτους π. Χ. καὶ ἐπειθεωρήθη περὶ τὸ 18 μ. Χ. ἢ ὀλίγον ὕστερον καὶ ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ Στράβων πρεξαῖ συγγράψων αὐτὴν οὐχὶ πολὺν χρόνον μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος ιστορικοῦ αὐτοῦ ἔργου, τοῦ ὅποιον συμπλήρωμα ἀπετέλει ἡ Γεωγραφία. Ὡς πρὸς τὸν τόπον ἐν φ δ ο Στράβων εἰργάσθη, δ. κ. Πάνης ὑποθέτει ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Γεωγραφίας συνέγραψε ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ. Τὸ δὲ τέλος, διακρινόμενον διὰ τὴν ἔλλειψιν πολιτικῶν καὶ διοικητικῶν γεγονότων, ἔγραψεν ἵσως ἐν ἀποκέντρῳ πόλει, ἵσως ἐν Αμαδείᾳ.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

10

Χαριτωμένη περνοῦν ζωὴ
γλυκεὶ καὶ τιμημένη
ὅσοι μὲ θέλουν, μ' ἀγαποῦν·
ἀνίσως ὅμως ἡ ἀρχὴ
καὶ τὸ τέλος λακτισθοῦν
ἔρημοι κι' ἀπολλισμένοι
ἐδῶ στὴ γῆ θὰ μένουν
καὶ ἀν ἔτι μαζὶ των μ' ἔχουν.
„...ν δ' ἐν γράμμα ἀφαιρέσῃς
στὰ τετράποδα νὰ τρέξῃς.

ΚΥΒΟΛΕΞΟΝ

. . . Η
. . Ω .
. Ω . .
Η . . .

12

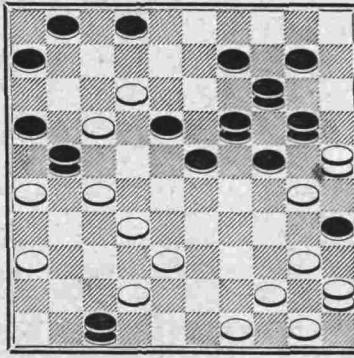
ΔΟΓΟΓΡΙΦΟΣ

Χ Δῦε Π Θ ἄν δ, τι ταῖς ΔΙΚ Μνοῦν Μ
ἄνα λίθοι ἄν.

Αρχεῖον: "Ιππος"

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 4.

Μαζὶ

Λευκὰ

Τὰ λευκὰ παιζοῦν καὶ κερδίζουν.

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ἐν τῷ ταχιδρομείῳ.

Ἡ δεσποινὶς Ε. προσέχεται καθ' ἐκάστην ἔρωτῶσα ἀν ἔχῃ ἐπιστολὴν, καὶ ὁ ὑπάλληλος ἀπαντᾷ στερεοτύπως:

— "Οχι.

— "Α! αὐτὸ πρέπει νὰ τελειώσῃ μίαν φοράν, γογγύζει ὁ ὑπάλληλος.... Αὔριον θὰ σᾶς γράψω ἐγὼ μίαν.

— *

Εἰς τὴν τράπεζαν.

— 'Ε! Τάκη. Δὲν σοῦ είπα νὰ μὴ βάζῃς τὰ κουκούτσια εἰς τὸ τραπεζομάνδηλο, παρὰ εἰς μίαν ἄκρη του πιάτου σου;

— Ναι μαμάκα... Μὰ δὲν ἡμπόρεσα ναύρῳ τὴν ἄκρη του πιάτου μου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ν. Μ. Σύρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, τῶν λοιπῶν 2 θὰ διορθώσωμεν εἰς βιβλίους τὰς ἀποδείξεις των. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς ἐνεργείας σας. I. K. T. "Υδραν. Ἐλήφθησαν δραχ. 4,50 τὰ λοιπὰ ἔχουν καλῶς. X.H. Ενταῦθα. Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην ἔνεκεν πληθώρας ποιμάτων νὰ ἀρνηθῶμεν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ιδικοῦ σας. Δ. Σ. Λ. Ἀργοστόλιον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις σας, εν καιρῷ δὲν θὰ λησμονήσωμεν νὰ ζητηθῶμεν τὴν συνεργασίαν σας. A. E. Z. Κέρκυραν. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιστολαὶ σας ἐλήφθησαν· ἐπὶ ταῖς φιλικαῖς υμῶν ἐνεργείαις μυρίας σᾶς ἀπονέμομεν εὐχαριστίας. E.B. Σύρον. Φύλλα νέου συνδρομοῦ Ε. K. ἀπεστάλησαν. Ταχυδρομικῶς ἀπαντήσαμεν. Φαρισαῖφ. Ζητηθέντες ἀριθμοὶ ἀπεστάλησαν. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν. I. P. Ναύπλιον· ὅμοιώς. Αδ. Δ. A. Καβάλλαν· καὶ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα καὶ πρὸς τοὺς ἐν Θάσῳ τακτικῶς πέμπονται, ζητήσατε πληροφορίας εἰς τὰ ἐκεῖ ταχυδρομεῖα· ἡ διεύθυνσις τοῦ κ. Γ. Λ. ἐδιορθώθη. — Λ. E. Φιλιππούπολιν. Συνδρομὴ Αρ. Ἀλτηναλμάζην ἐλήφθη· ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν. — Ἄρα βικὸν "Ιππον. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ δεύτερα· σᾶς εὐχαριστοῦμεν· δὲν φρονεῖτε ἐντούτοις ὅτι εἶνε καιρός νὰ γνωρίσωμεν καὶ τὸν ἀναβάτην τοῦ Ἀραβικοῦ Ιππον, δηνος ἀπευθείας μᾶς παρέχει τὴν τακτικὴν συνεργασίαν του; A. E. Καλάμας ταχυδρομικῶς ἐστάλησαν τὰ ἀλλείποντα. X.P. Πρέβεζαν. Διατριβὴ σας ἐλήφθη. M. K. Θήδας. Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κ. κ. Φ. Φ. καὶ B. Δ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θεομῶς διὰ τὰς φιλικὰς ἐνεργείας σας. K. Δ. Δ. Βώλον. Ἀπὸ τοῦ 13 ἀριθμοῦ ἀποστολὴ ἀνεστάλη ἀναμένοντες τὴν νέαν διεύθυνσιν σας. M. M. M. Καφρ-ζαγιάτ Φορταπόδειξις ἐλήφθη καὶ παρελάβαμεν ἐκ τοῦ Πρακτορείου τὰς συνδρομάς. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται τακτικῶς πρὸς δλούς καὶ ἐπομένως καὶ εἰς τὸν κ. N. A. διὰ τὸν κ. E. B. ἐγράψαμεν ἀπ' εὐθείας· σᾶς εὐχαριστοῦμεν τὰ μέγιστα διὰ τὰς ἐνεργείας σας. A. N. Paris Καν A. M. Σύρον. Επιστολὴ σας ἐλήφθη μετὰ ἑξαμήνου συνδρομῆς. L.G. Κέρκυραν. Ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Λουτρόν». περὶ τοῦ νεωτέρου θὰ σκεφθῶμεν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τοὺς φιλικοὺς ἐπαίνους σας.

Βασιλικὴ Τυπογραφία N. Γ. Ιγγλέσπ.